Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 35 (871) ★ joi 30 august 1962 ★ 8 pagini, 30 bani

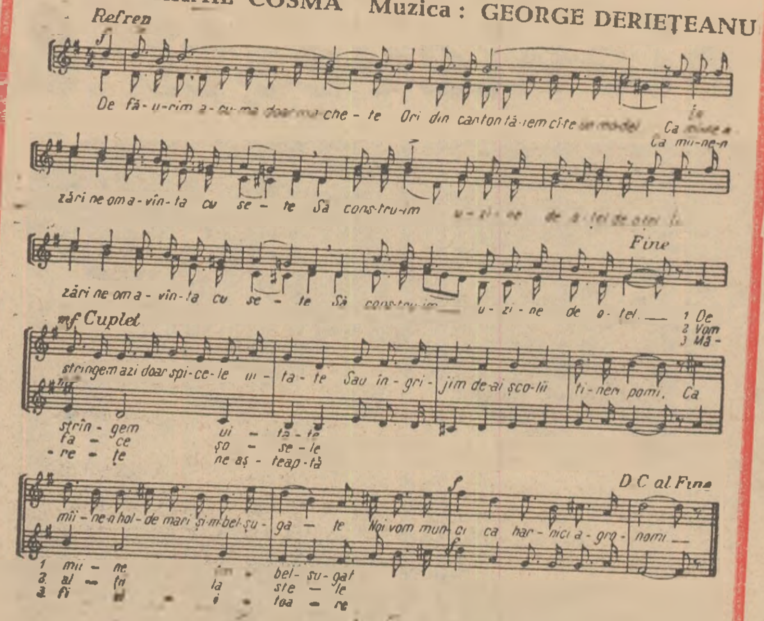

Foto: GR. PREPELIȚĂ

Cîntecul viitorilor constructori

Versuri: MIHAIL COSMA Muzica: GEORGE DERIEȚEANU

Refren:

De făurim acuma doar machete
Ori din carton tăiem cîte-un model,
Ca mîine-n zări ne-om avînta cu sete
Să construim uzine de oțel.

1.

De strîngem azi doar spicele uitate
Sau îngrijim de-ai școlii tineri pomi,
Ca mîine-n holde mari și-mbelșugate
Noi vom munci ca harnici agronomi.

2.

Vom face drumuri, poduri și șosele
Și mulți din noi vor fi poate poeți,
Iar alții-n zbor vor duce pînă-n stele
Al țării steag în ani și mai măreți.

3.

Mărețe vremuri ne așteaptă-n zare
Și pentru ele creștem zi de zi,
Vom fi a muncii oaste viitoare
Și comunismul îl vom construi.

RAID-ANCHETA:

CE MESERIE NE-AM ALES?

— La pionierii din reg. Suceava —

Ce să fiu? — Strungar, mecanic agricol, sudor, miner?... Dar cîte meserii nu există?! „Ce să fiu"? — e întrebarea firească pe care și-au pus-o toți acei care au absolvit clasa a VII-a. Și, după mai bine de 2 luni de vacanță, în care vizitele la întreprinderi, G.A.C., S.M.T., întîlnirile cu muncitori fruntași, discuțiile cu prietenii mai mari, au stat în centrul atenției, răspunsurile la aceste întrebări au fost găsite!...

„Ce veți fi?" — a fost subiectul raidului de față pe care l-am făcut printre pionierii din mai multe școli.

Noroc bun!

Primul cu care am stat de vorbă a fost Șutea Toader din Iacobeni. Venise la Școala de 8 ani să-și ridice certificatul de absolvire.

— Și acum la ce școală te înscrii? — l-am întrebat noi.

— La Școala profesională mineră din comuna noastră! Știți — adăugă el — aceasta este o veche dorință a mea. Încă de acum doi ani m-am hotărît să mă fac miner.

— Ai fost vreodată la mină?

— Numai o dată?! Prima oară am mers cu tata. El tot miner este. Apoi — cu școala. Am vizitat galeriile, stația de preparare a manganului... În mină sînt multe lucruri interesante... Vedeți, și celelalte meserii sînt frumoase dar — după mine — tot mai frumoasă este aceea de miner!

La despărțire i-am urat succes la examenul de admitere.

— Noroc bun! — ne-a răspuns cu tradiționalul salut al minerilor Toader, zîmbind.

Ce vreți, în curînd va face și el parte din marea familie a minerilor...

La ferma gospodăriei

— Pe Tănase Traian îl căutați?... Nu-i aici. Căutați-l la izlaz... Sau, mai bine, acum — pe seară — îl găsiți la gospodărie.

Într-adevăr, la ferma G.A.C. „Dezrobirea" din comuna Broșteni l-am găsit pe Traian. Îl ajuta pe moș Arpad, îngrijitorul gospodăriei, la alăptatul vițeilor.

— Îți plac animalele?

— Mai întrebați?, i-a luat-o înainte moș Arpad. Toată ziulica stă în preajma lor. Mă ajută să le duc la izlaz, apoi la adăpat... Numai că, de acum, o să-mi fie tare greu fără el.

— De ce?

— Plec la Rădăuți interveni Traian. M-am înscris la Școala tehnică veterinară. Acolo am posibilitatea să învăț o sumedenie de lucruri: cum trebuie crescute și îngrijite animalele... Iar peste 4 ani, cînd voi absolvi școala, mă voi întoarce tot aici. Și atunci — se adresă de astădată lui moș Arpad — vom lucra din nou împreună!

Tovarăși de drum

Locomotiva pufăia din greu. Urcam Mestecănișul. La geam, Faig Leopold, din comuna Cîrlibaba, raionul Vatra Dornei, însoțea cu privirea mașinile care goneau pe șoseaua din apropierea căii ferate.

— Asta-i „Steagul Roșu"! — se întoarse Poldi spre noi. Bună mașină. Vedeți ce bine merge? Și are niște frîne!... Cu aer comprimat. Opresc mașina „la milimetru".

— Mergi departe?

— Da, departe... Apoi precizà: la Iași!

— La rude?

— La rude am fost în vacanță. Acum merg la școală.

Eram nedumeriți. Pînă la deschiderea școlii mai sînt destule zile.

— Dau examen de admitere la școala de meserii — ne lămurește el. Vreau să mă fac mecanic auto... La noi în comună sînt mulți șoferi: la I.R.T.A., la întreprinderile minere...

— Dar nu-i prea departe școala?

— Nu-i nimic. Trei ani trec repede. Și-apoi, mai avem și vacanțe. De fiecare dată școala ne asigură transportul acasă gratuit. Masa și îmbrăcămintea — de asemenea — sînt gratuite. Iar la absolvire, voi lucra pe o mașină. Astfel, voi avea posibilitatea să cunosc multe locuri frumoase din țară

★

Aici, raidul nostru ia sfîrșit. Dar drumul pe care vor păși acești pionieri — și asemenea lor mulți alții — abia începe. Vor trece anii și cu siguranță că îi vom reîntîlni — în fabrici, pe ogoare, pe șantiere — constructori pricepuți ai socialismului.

EMIL BUNEA

Cîntec, joc și poezie, sport și drumeții în taberele pionierești locale

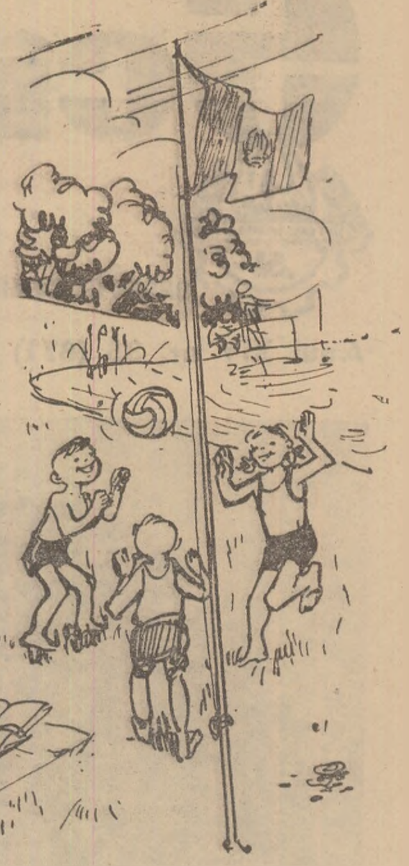
VĂ PREZENTĂM, DRAGI PRIETENI, cîteva din taberele locale, care au desfășurat o frumoasă activitate. Ele s-au stabilit în afara localului școlii, în cele mai pitorești locuri. Pionierii au reușit astfel să facă din tabăra lor locul cel mai îndrăgit, unde au desfășurat multiple acțiuni, s-au odihnit și s-au jucat în voie. Experiența lor bună trebuie să fie extinsă.

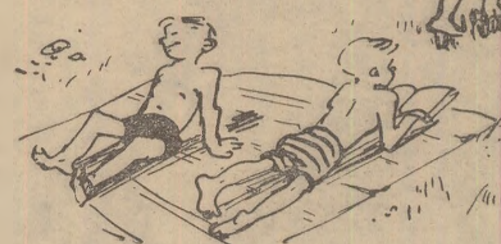

Înainte de a pleca în excursie, pionierii se consultă asupra itinerariului (foto 1).

Cînd se vor strînge laolaltă toți „pescarii", vor avea ce povesti... (foto 2).

Tabăra de pe malul lacului

Corturile așezate în jurul catargului, copacii umbroși, florile te fac să crezi că ești la munte. Nisipul arzător, apa întinsă, bărcile, copiii alergînd în costume de baie îți amintesc însă de mare. Acestea-s peisajele de la tabăra locală așezată pe malul lacului Tei-București. Aici petrec minunate zile de vacanță pionierii mai multor unități din raionul *1 Mai — București.*

„Este așa de plăcut în tabăra noastră, încît așteptăm de fiecare dată cu nerăbdare următoarea zi de activitate..." — spun adesea copiii. Și au dreptate. Zilele vacanței din tabăra lor sînt vesele, pline de bucurii și aceasta pentru că programul de activități este bogat și variat. Încă de la începutul verii, pionierii au venit cu inițiative și propuneri care mai de care mai interesante. Și acum, cu fiecare zi de tabără, dorințele lor se împlinesc.

Sînt mulți pionieri care vin în tabăra de pe malul lacului. Peste 300. Plimbarea cu bărcile, jocuri sportive, plajă, întreceri de înot, meciuri de fotbal, volei, atletism etc. — iată o parte din punctele din program. Este frumos în tabără dar pionierii au îndrăgit și drumețiile, excursiile, vizitele. Cu mașinile ei au făcut excursii de o zi la Ploiești, Băicoi, Moreni. Au stat de vorbă cu sondorii, au aflat amănunte despre munca și viața lor. Altădată, au fost în vizită la colectiviștii din Afumați. Au văzut multe lucruri noi și interesante. Au căpătat cunoștințe pe care le-au folosit apoi și la concursul „drumeții veseli" cu tema: „Mărețele realizări ale regimului nostru democrat-popular".

Multă vîlvă a stîrnit în tabără vestea că vor face cu mașinile plimbări prin București în vederea pregătirii adunării „Să ne cunoaștem Capitala". Cîte au avut de văzut copiii cu ocazia aceasta! Blocuri noi, șantiere, cartiere întregi nou construite, șosele strălucitoare, teatre, case de cultură, școli... Întorși în tabără, copiii, care mai de care voiau să-și spună impresiile. Unii au încercat să facă și poezii, alții desene, alții s-au străduit să treacă în jurnalul unității, în cuvinte cît mai frumoase, gîndurile și sentimentele lor, admirația pentru tot ceea ce harnicul nostru popor muncitor creează pentru ei, pentru fericirea zilelor acestea și a celor viitoare.

Despre multe alte activități ale pionierilor care vin în tabăra aceasta se poate povesti. Dar despre activități frumoase, interesante, se poate vorbi și în tabăra despre care se scrie mai jos.

La poalele muntelui

În marginea Brașovului, la poalele muntelui, își are „reședința"... Tabăra locală „Stejeriș". Aici își duc activitatea pionierii și școlarii de la Școala de 8 ani nr. 1 și de la nr. 2. Multe și interesante sînt activitățile desfășurate de ei. În aer liber, la umbra brazilor, pionierii au organizat diferite concursuri, întîlniri cu activiști de partid și de U.T.M., și bineînțeles... drumeții și excursii.

În drumețiile de la Poiana Brașovului, de pe Tîmpa, pionierii, înainte de a pleca s-au organizat pe grupe de geografi, naturaliști, desenatori. Fiecare avea de îndeplinit o sarcină anume — unii, să întocmească schița drumului parcurs, cu obiectivele mai importante, să stabilească localitățile ce se văd în jur, uzinele și fabricile, clădirile mai mari. Naturaliștii au strîns plante, insecte, pietre, iar la popasurile mai lungi, desenatorii au schițat peisajele cele mai frumoase.

Una din cele mai interesante acțiuni a fost vizita la G.A.S. Stupini. Aici, au văzut sectorul avicol unde erau mii și mii de păsări, apoi pe cel zootehnic și mai tîrziu uneltele și mașinile agricole. După această vizită a urmat un scurt concurs: „Ce am văzut în această zi". Și fiecare a avut cîte ceva de povestit. Văzuse atîtea lucruri noi și interesante!

„...Zilele de tabără ale pionierilor din Stejeriș, trec repede, activitățile sînt din cele mai interesante. Dar tot atît de plăcută este și...

In tabăra din poieniță

Brezoiu este o așezare pitorească în munții Coziei, nu departe de locul unde Oltul și Lotrul își dau mîna. În afara satului, într-o poieniță în pădure, se află amenajată tabăra locală. Pionierii și școlarii din localitate vin aici în zilele vacanței de vară, și, sub faldurile drapelului tricolor, organizează activități dintre cele mai interesante și instructive: concursuri pe diferite teme, întreceri sportive, jocuri pionierești, drumeții, seri literare și cîte altele. Cea mai frumoasă adunare a fost însă „Salutul cravatelor roșii", care a fost înregistrată pe bandă de magnetofon și difuzată apoi la stația locală de radio.

— Acum avem și alte activități în pregătire, spune tovarășa Ioana Spiru, instructoare superioară. În curînd, de pildă, vom porni într-o excursie de două zile, în pădure, cu care prilej vom vizita crescătoria de păstrăvi de la Voineasa, izvorul Lotrului, vom organiza totodată cîteva jocuri pionierești și vom culege plante medicinale și fructe de pădure. Pionierii, continuă ea, îndrăgesc tare mult activitățile în aer liber. Iată de ce am socotit că este bine să organizăm tabăra noastră nu în incinta școlii, cum făceam în alți ani, ci în mijlocul naturii. De altfel, asta a fost și dorința copiilor...

Și în taberele locale din comunele *Rîureni* sau *Jiblea-Călimănești,* pionierii și școlarii își petrec în mod plăcut și instructiv zilele vacanței de vară. Alături de numeroase activități cultural-educative (întîlniri cu activiști de partid sau cu oameni de știință și cultură, excursii etc.) pionierii din aceste comune au ajutat din plin gospodăriilor colective la diferite munci. Cei din Rîureni, bunăoară se mîndresc cu faptul că 370 kg de grîu au rezultat din spicele strînse de ei, iar cei din Jiblea, pentru că au adus din pădure cîteva mii de araci pentru roșii. Important este faptul că activitățile patriotice organizate în timpul verii, au fost împletite strîns cu activitățile culturale și sportive. Așa, de exemplu, pionierii din Jiblea, mergînd pe malul Oltului să strîngă pietre de var, au organizat și alte activități: întreceri de înot, discuții pe marginea unui film vizionat împreună, cîntece.

Și astfel, zi după zi, vacanța aduce copiilor, fie că ei trăiesc la munte sau la șes, la sat sau la oraș, noi și noi bucurii.

★

SINT INCĂ MULTE UNITĂȚI DE PIONIERI care și-au stabilit tabăra în aer liber, în afara orașului sau satului, în parcuri și grădini, în cele mai pitorești locuri. In aceste tabere și activitățile au fost mai variate, mai atractive. Pentru viitor, vă recomandăm, dragi pionieri, ca împreună cu tovarășii instructori și profesori să vă gîndiți din timp pentru vacanța viitoare unde vă veți stabili tabăra, să folosiți experiența bună a taberelor despre care ați citit în gazetă.

Pagină realizată de:
ELENA TOFAN
MELANIA DOMINTE
MIRCEA ANDREI

ZILE de vacanță

O zi de neuitat

E după-amiază. Arșița de peste zi s-a potolit. În curtea școlii medii din Horezu se aude zvon de cintec și voie bună. Avînd în frunte drapelul unității, trompetiștii și toboșarii, cei 130 de pionieri și școlari din București sosiți aici în tabără, se încolonează doi cîte doi și pornesc străbătînd străzile cîntînd. Iată-i ajunși în frumosul parc de la marginea orașului. Pe pajiștea care miroase plăcut a fîn cosit, la umbra deasă a brazilor, copiii fac ultimele pregătiri pentru careu. Sînt toți foarte preocupați. După cîteva clipe, pe aleea parcului își face apariția un bărbat între două vîrste, cu tîmplele ninse și pieptul plin de decorații. E comunistul Constantin Țundrea. În rîndul pionierilor se produce freamăt, animație, răsună comenzi scurte. Apoi, Daneț Mariana, președinta unității, rostește hotărît: „Unitate, pentru raport, drepți..."

Pioniera Ciobanu Elena, cu brațele încărcate de flori și cu obrajii îmbujorați de emoție, la fel ca florile pe care le poartă, pășește în față și spune cu vocea-i cristalină:

— Tovarășe Țundrea, pionierii și școlarii aflați în această tabără, vă urează bun venit în mijlocul nostru... Un ropot de aplauze făcu să răsune parcul. Apoi, în jur, se așternu liniștea. Cu vocea caldă, blajină, tovarășul Țundrea începu să povestească. Și chiar de la primele cuvinte, 130 de perechi de ochi îl priveau cu nespusă admirație, gata parcă să soarbă fiecare cuvînt. Vorbitorul evocă episoade din lupta oamenilor muncii sub conducerea partidului, le vorbește despre crearea partidului, luptele ceferiștilor și petroliștilor din 1933, despre lupta împotriva războiului antisovietic, de eliberarea patriei de sub jugul fascist. Tovarășul Țundrea le dă apoi exemple din lupta partidului după 23 August 1944 vorbindu-le de naționalizarea principalelor mijloace de producție, de proclamarea republicii, de lupta pentru îndeplinirea și depășirea planurilor de producție.

Pionierii ascultă cu interes, dornici să cunoască momente din trecutul de luptă al partidului nostru pentru libertatea și fericirea noastră de astăzi, pentru copilăria lor fericită.

La sfîrșitul întîlnirii, în semn de recunoștință pentru lupta eroică a comuniștilor datorită căreia ei se bucură astăzi de o viață fericită, au prezentat un frumos program artistic, slăvind în cîntece și versuri partidul și patria, viața nouă, înfloritoare a celor ce muncesc.

Seara, în camera pionierilor, pionierii notau în jurnalul unității: „A fost o zi minunată, de neuitat".

A. MIRCEA

Viitorii arhitecți și ingineri construiesc deocamdată... machete. Mîine însă, vor ridica blocuri adevărate.

SPRE CIUCAȘ

Dacă ai fi sus pe Ciucaș și ai mai avea și un binoclu mare, zilnic ai putea vedea grupuri, grupuri de excursioniști printre care mulți, foarte mulți pionieri, cum urcă, urcă mereu. Unii se opresc la Muntele Roșu, alții mai sus, la Trei Izvoare, iar îndrăzneții urcă și mai departe, a'ungînd pe Ciucaș.

...Era o zi frumoasă de august. Pionierii taberei centrale Suzana au pornit în excursie. Direcția? Muntele Ciucaș. Mijloace de locomoție? Mai întîi decovilul (trenuleț de munte pentru transportat cherestea) apoi... picioarele! Așa-i la munte!! Și pionierii s-au folosit de ele. Pînă la Muntele Roșu a fost cum a fost, dar mai departe era greu. Dar ei se antrenaseră din timp, pentru că înainte de această ascensiune, au fost în excursii, în împrejurimile taberei, la Cheia, pe Zăgan. Acum, prieten bun cu voința și perseverența Drăgulănescu Cristian e cap de coloană. Alături de el, e Dobișan Elena, Dragnea Florin, Tomescu Steluța și fratele ei Viorel. Uniți, grupul pionierilor înaintează spre Ciucaș, fără să rămînă nimeni în urmă. Merg, se ajută unii pe alții. Urmează popasul. Odihna, apoi concurs de cîntece și poezii, de ghicitori, cules de margarete, clopoței și nu mă uita, „aprovizionarea" cu plante pentru ierbare și din nou la drum.

Excursia de o zi organizată de pionierii taberei centrale Suzana pe Muntele Ciucaș, a dovedit pionierilor că poți ajunge și pe înălțimi dacă te antrenezi prin drumeții, excursii și în special cînd ești prieten bun cu voința și perseverența.

GETA COSTIN

Dragă prietenă,

Ne aflăm aici, în tabăra centrală de la Homorod mai mulți pionieri și școlari în vacanță. Locurile care împrejmuiesc tabăra sînt nespus de frumoase: platouri imense cu verdeață, alune, brazi și un aer străveziu, curat. Asta despre împrejurimi. Despre tabără trebuie să-ți spun că mă simt bine, că mi-am făcut prietene, cele mai multe, ca și mine în clasa a III-a, și că în general petrecem de minune. Cel mai mult mi-a plăcut aici focul de tabără. Tu știi că eu nu mai văzusem un foc de tabără. Știam cum este numai de la tine.

Aici l-am făcut într-o poieniță, seara tîrziu. Noi între noi, nu ne vedeam pentru că era întuneric. Dar deodată, doi gorniști au început să sune. Și sunetul goarnelor s-a auzit mult timp apoi, departe prin pădure. Apoi, alți doi pionieri cu făclii aprinse în mîini s-au apropiat și au aprins focul. Cîteva minute copiii parcă amuțiseră. Apoi veselia ne-a cuprins pe toți. Am bătut din palme cînd am văzut primele scîntei, am rîs tare, și apoi am început, de parcă eram vorbiți, să cîntăm:

„Suie flacără mereu
Spre înaltul cerului
Suie flacără mai sus
Sus, pe vîrful muntelui".

A fost un program foarte frumos.

În altă zi am făcut un joc de orientare turistică. Pentru aceasta am trecut un pîrîiaș, am urcat dealuri, am căutat prin scorburile copacilor (trebuia să găsim șase bilețele pe care erau trecute cîte trei întrebări la care am răspuns în scris). Ne-am necăjit, pentru că, grăbindu-ne, n-am găsit primul bilețel. Apoi, în pădure am găsit multă zmeură care ne ispitea. Dar am fost tari și ne-am continuat jocul ca să nu ne ajungă din urmă celălalt detașament. A fost nespus de palpitant, de emoționant acest joc. La careul de seară ni s-au comunicat rezultatele: detașamentul nostru a cîștigat! Îți dai seama ce înseamnă acest lucru? Tot la careul de seară au fost criticate pionierele de la Vila 35 care n-au respectat orele de odihnă obligatorie. După aceasta parcă nu mai locuia nimeni în Vila 35. Tîrziu, o singură fată a avut curajul să recunoască că a fost indisciplinată. De ce n-or fi avut curaj fetele de la Vila 35?...

Acum închei scrisoarea pentru că trebuie să mă ocup de costumul pentru carnaval. Peste două zile plecăm acasă. Îmi pare foarte rău că au trecut atît de repede zilele vacanței. A fost minunat! Acum abia aștept carnavalul. Prima mea vacanță într-o tabără pionierească, n-o voi uita!

OLGA
p. conf. E. SKIBINSKI

DRUMEȚIE

În curînd pionierii unității de la Școala de 8 ani nr. 175 vor porni în drumeție prin... București.

Sărbătorirea zilei de 23 August

În întreaga țară poporul nostru a sărbătorit 23 August — Ziua eliberării naționale a țării noastre de sub jugul fascist.

La București a avut loc parada militară și demonstrația oamenilor muncii. În prezența conducătorilor de partid și de stat, în prezența a numeroși invitați, reprezentanți ai corpului diplomatic, oameni ai muncii și culturii aflați în Piața Aviatorilor, viteji ostași ai patriei noastre au defilat prin fața tribunelor. A urmat apoi entuziasta demonstrație a oamenilor muncii din Capitală.

În fotografii: Aspect de la măreața demonstrație a oamenilor muncii (foto 1). Trec trupele noastre de rachete (foto 2). Pionierii — primăvara patriei — în frumoasele lor costume (foto 3) defilează prin Piața Aviatorilor.

Două prietene

Sus, pe un dîmb plin de verdeață, ceva mai departe de sediul gospodăriei colective, se află o casă cu pereții albi, sclipind de curățenie. În jur, nici țipenie... Doar dacă deschizi ușa, ai să întîlnești aici două fete.

Una e oacheșă, subțirică, cu codițe negre, cu vîrfurile răsucite în sus; o cheamă Diana Rusu și are 17 ani. Cealaltă, Maria Zăpodeanu, înaltă, voinică, cu părul blond, strîns într-o coadă groasă, la spate, a pornit pe 22.

De primăvara, de cînd începe să înverzească dealul și pînă tîrziu, către mijlocul verii, cele două prietene veghează aici în această căsuță albă, scoaterea puilor la incubatoarele gospodăriei. Să nu credeți că e o treabă ușoară. Pe lîngă pereții camerei stau înșirate incubatoarele; toate au o capacitate de 1300 de ouă. Aceste „cloști de fier", cum le spune în glumă Diana — scot o dată 1300 de pui, galbeni, pufoși, ca niște ghemotoace de aur. Dar pînă la scoaterea lor, cele două prietene îngrijesc cu multă atenție de incubatoare. Mai întîi, ouăle trebuie controlate cu multă grijă; (la incubator se pun numai ouă proaspete). Apoi, din zece în zece minute, trebuie controlată temperatura, umiditatea. E o muncă plină de migală și răspundere. Cele două utemiste — la gîtul cărora, cu cîțiva ani în urmă flutura cravata roșie de pionier, — își fac conștiincios datoria. De la incubatoarele gospodăriei, ele au scos și au predat îngrijitoarelor mii de pui!

...Gospodăria colectivă din Bălțați, regiunea Iași, e o gospodărie tînără. Dar colectiviștii de aci au pornit încă din acest an la dezvoltarea averii obștești: au început să construiască 3 grajduri pentru vite mari, o maternitate de scroafe, un saivan de oi, o puierniță pentru 2 500 de pui.

Alături de ceilalți colectiviști, cele două prietene, utemistele Diana Rusu și Maria Zăpodeanu muncesc din toată inima să facă din gospodăria lor o unitate tot mai înfloritoare.

STELA NEAGU

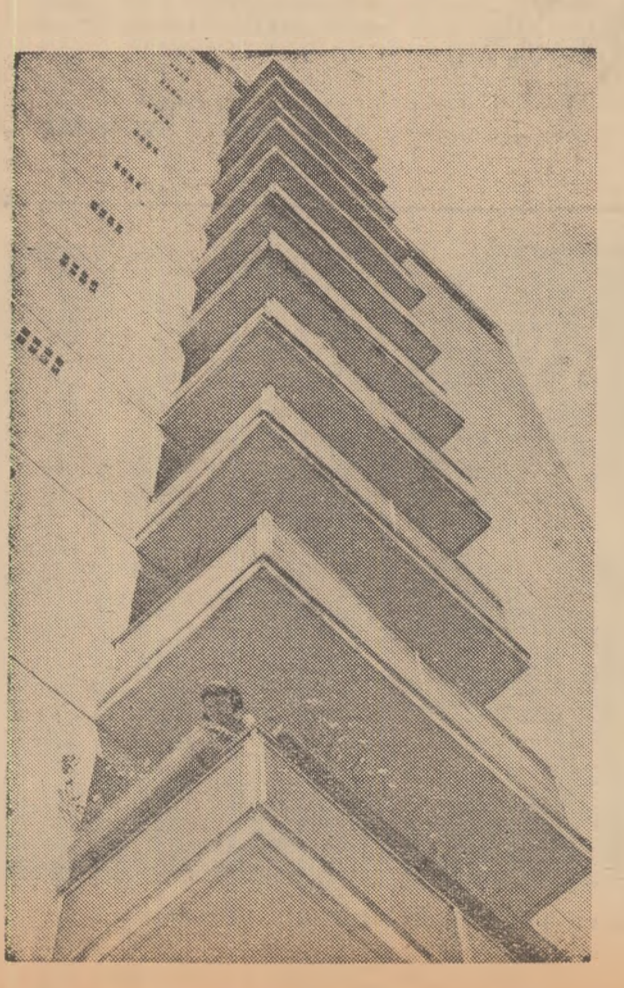
Ne-am mutat în casă nouă

Ne-am mutat în casă nouă!...

E o expresie pe care o auzi acum la tot pasul, fluturînd pe buzele multora, o expresie devenită la noi obișnuită ca și lapidarul „bună ziua". Și totuși, cît de emoționantă! Citești aceasta în ochii celui care o rostește, pe fața lui luminată de fericire.

Așa-i rostul vieții noastre noi, socialiste: e firesc să lași trecutului odăița cu geamuri cît palma, pe care tot din trecut ai moștenit-o, și să-ți așezi lucrurile într-un apartament nou, să ți-l mobilezi după inimă.

...Am pornit să scriu un reportaj despre o familie de muncitori care s-a mutat într-o locuință nouă. E lesne de înțeles că n-a fost ușor să aleg locul. Sugestiile au venit cu duiumul.

— Du-te pe șoseaua Ștefan cel Mare. Chiar zilele acestea au fost date în folosință zeci de apartamente...

— Blocurile din spatele Gării de Nord sînt extraordinare! Du-te acolo!...

— Ai văzut blocurile-turn de pe Calea Griviței? Nu? Trebuie să le vezi negreșit!...

Am pornit pe Calea Griviței. Zeci de blocuri noi, monumentale, zugrăvite în culori pastelate. Față în față cu poarta principală a cunoscutei uzine se înalță unul din noile blocuri-turn. M-am oprit aici. O droaie de copii — și mai mici și mai mari — ajută la udatul spațiilor verzi dintre blocuri. Mi-a ieșit înainte un năpîrstoc de fată cu ochii jucăuși, bronzată de soare, cu dinții albi ca smalțul.

— Și noi ne-am mutat în apartament nou, mi-a spus ea bucuroasă. M-a invitat la lift, s-a ridicat repede în vîrful picioarelor și a apăsat pe un buton: la etajul 11!

Apartamentul 42. Aci locuiește familia muncitorului electrician Nicolae Teodorescu, tatăl fetei. Apartament confortabil, cu trei camere: camera copiilor, camera părinților, sufrageria. Totul mobilat cu gust. Pe coridor, telefon, frigider nou-nouț.

Deodată, ușa de la intrare se deschide brusc și apare o fetiță — mai mică decît cea pe care o cunoscusem puțin mai înainte, — îmbrăcată într-o rochiță aidoma: roșie, cu floricele albe.

— O cheamă Mariana, ca pe mine. E prietena mea.

Aflu că sînt foarte bune prietene, că și-au cumpărat rochițele o dată, că Mariana cea mică locuiește împreună cu familia ei tot într-un apartament nou, cu patru camere, la fel de frumoase. Ea nu e încă la școală, se pregătește să meargă în toamna aceasta.

— E foarte curioasă să afle cum e într-o tabără, spune Nicolae Teodorescu, tatăl.

Teodorescu Mariana e în clasa a II-a; a fost în tabără la Cîmpulung-Muscel. Florin, fratele ei, e într-a V-a. Se află chiar acum în tabără la Sinaia.

Și Mariana se grăbește să-i citească prietenei ei scrisoarea primită zilele acestea de la Florin: „E minunat în tabără. Ne jucăm, cîntăm, facem excursii. Am văzut Muzeul Doftana, Castelul Peleș..."

Mariana cea mică ascultă cu atenție. La anul vrea neapărat să meargă și ea în tabără!

O dorință obișnuită, un lucru firesc, cum firesc e la noi să locuiești în condiții tot mai bune, într-un apartament confortabil. Ca și frumoasele apartamente în care locuiesc cele două... Mariane!

AL. DINU IFRIM

L-AM C... PE MO...

Mi l-a recomandat ... Ciurea:

— Iată-l, Gheorghe ...van.

Lucrează la un banc... lier. Un tînăr obișnuit, ... slăbuț, de statură ... îmbrăcat în salopetă.

Uneltele de lucru s... în mîinile lui cu atîta ...ciune și precizie încît, ... vreau îmi vine în mi... parația cu mîna unui ... violonist.

Îl rog pe tovarășul M... să-mi povestească des...

...ța sa și, atent, caut ... prind în biografia cel... ani ai săi date care ... ieșite din comun. Dar ...fia lui Moldovan e atît ...plă!...

S-a născut în 1940 ...trinzel, un sătuc din ... Huedin. Părinții — s... pămînt puțin. La Școa... ani Moldovan învața ... absolvă printre primii. ... devine pionier, în 19... nizația de U.T.M. de l... profesională îl prim... rîndurile ...temiștilor. ... ani mai tîrziu Moldo... vine mecanic calificat ... pe să lucreze aici, la Î... **derea de utilaj pent... strucții și transport ...** Dă lucrări de calitate ... rînd, pentru măiestria ... lucrează, tovarășii îl a... conducă brigada. Și ... devine cea mai bună ... prindere, cucerind dra... brigadă fruntașă de ne... te ori. La I.U.C.T., tînă... citor Gheorghe Mold... înscrie în clasa a ... Școala medie serală.

Col...

In vale, urma de co...
E proaspăt ștearsă d...
Și dealu-i plin și vale...
De cînt și vuiet de m...
Colectiviștii trec cînt...
Și-ași vrea să fiu cu e...

Ciorchinele de chihlim...
A strîns în globuri s...
Licoare dulce și necta...
Din soare picurat în ...
In taină, viile mă che...
„Cînd ai să vii la no...
la ...

Oameni ai zilelor noastre

...UNOSCUT ...LDOVAN

aistrul
Moldo-
n ate-
acheş,
rivită,
mişcă
epezi-
ără să
com-
aestru
dovan
e via-

Discut cu profesorii:

— Cum învaţă tovarăşul Moldovan dintr-a X-a? (Anul acesta el a păşit pragul clasei a XI-a!).

— Un tovarăş înzestrat. Pregăteşte lecţiile cu multă conştiinciozitate.

— Răspunde la lecţii foarte bine pregătit.

— Tovarăşul Moldovan e fruntaş în producţie la I.U.C.T. — spune unul din profesori.

Îl întreb pe tovarăşul Moldovan:

— Citiţi mult?

— Da, îmi place să citesc. Literatura beletristică, tehnică... Filozofie... (Şi-mi citează ultima carte: „Despre spirite" de Helveţius). Şi completează: e o carte grea, desigur, dar multe şi valoroase învăţăminte tragi despre viaţă, despre lume în general...

Am discutat mult cu acest talentat muncitor.

— ...Nu v-am povestit însă despre un mare eveniment din viaţa mea: anul trecut, la 12 septembrie, am fost primit candidat de partid...

Cine l-a recomandat pe Moldovan să candideze pentru a intra în rîndurile celor mai buni dintre cei buni?

— Roşca Ion şi Costea Andrei I, muncitori în vîrstă, vechi membri de partid:

— Măiestria cu care Moldovan lucrează, sarcinile obşteşti pe care le-a dus cu bine la îndeplinire.

— Organizaţia de U.T.M. care l-a crescut, l-a educat şi a călit în el comunistul de azi.

La plecare, consemnez dorinţa de viitor a lui Gheorghe Moldovan:

— După ce-mi voi lua maturitatea, mă înscriu la Politehnică. I-am spus-o şi colegului meu, Şpan, şi cred că şi el o să vină.

A plecat — sunase de 3 şi Moldovan era aşteptat de cîţiva colegi, pe care-i pregăteşte — la matematică! — pentru şcoala medie.

...Şi iată, aşa am cunoscut un tînăr simplu, modest, puţin slăbuţ, îmbrăcat în salopetă: Gheorghe Moldovan.

EMIL EMANOIL

a sur-
22 de
ar mai
biogra-
e sim-
la Pe-
raionul
ici, cu
de 7
ine
n 1949
orga-
Şcoala
te în
u trei
an de-
i înce-
reprin-
con-
Cluj.
şi, cu-
u care
g să le
brigada
întrе-
elul de
umăra-
ul mun-
van se
II-a la

...ectivist

Pionierului TELEŞPAN ILIE, Şcoala de 8 ani din comuna Glavile, regiunea Argeş.

Foşnind ca o pădure deasă
Porumbul, iată-l, fir cu fir
Încins cu chică de mătase
Şi bumbi de aur în chimir,
Îmi spune clătinînd din spic:
„Mai ai un pic, mai ai un pic."

Hei, valea mea şi dealul meu
Să m-aştepţi că vin şi eu!

M. CĂLIN

bină
tractor
i plină
tor.
d,
în rînd.
bar
ăvezii
ii.
mă:
ramă?"

Primirea triumfală a „fraţilor cosmici" la Moscova

Cei doi eroi ai Cosmosului: Andrian Nikolaev şi Pavel Popovici.

15 august! Pe întreg globul pămîntesc răsună vocea vibrantă a crainicului sovietic care anunţă că legendarii eroi ai Cosmosului, Andrian Nikolaev şi Pavel Popovici au aterizat cu bine în regiunea stabilită.

Zborul fraţilor cosmici s-a încheiat cu succes. Încă o etapă însemnată în cucerirea spaţiului cosmic a fost parcursă. Urări de bun sosit, felicitări călduroase pornesc în şuvoaie din toate colţurile lumii spre cei doi eroi.

Sîmbătă 18 august, Moscova a făcut o primire triumfală celor doi cosmonauţi, Andrian Nikolaev şi Pavel Popovici. Străzile Moscovei, şoseaua ce leagă aeroportul Vnukovo de centrul oraşului au fost inundate de sute de mii de oameni. Oameni cu feţele zîmbitoare, cu braţele încărcate de flori, purtînd portretele eroilor. Moscova, inima patriei comunismului îşi aştepta fiii glorioşi.

La ora 14, un avion argintiu a aterizat pe aeroportul Vnukovo. Pe scara lui apar, zîmbind, umăr la umăr, cei doi eroi. Mulţimea îi primeşte cu aplauze şi aclamaţii puternice. E un moment solemn. Răsună Imnul Uniunii Sovietice. Se trag salve de tun. Cosmonauţii raportează cu căldură lui Nikita Sergheevici Hruşciov că misiunea ce le-a fost încredinţată de C.C. al P.C.U.S. şi de guvernul sovietic a fost îndeplinită cu succes. Cu multă căldură şi prietenie le string mîna şi-i îmbrăţişează pe cei doi cosmonauţi tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ion Gheorghe Maurer şi Chivu Stoica. Andrian Nikolaev şi Pavel Popovici şi-au îmbrăţişat apoi cu dragoste familiile.

La mitingul din Piaţa Roşie, cei doi cosmonauţi au rostit cuvîntări. În aplauzele furtunoase ale participanţilor la miting a luat cuvîntul Nikita Sergheevici Hruşciov.

În cuvîntarea sa, N. S. Hruşciov a arătat că Andrian Nikolaev şi Pavel Popovici au înfăptuit un mare act de eroism, care marchează o nouă etapă în cucerirea Cosmosului. „Noile noastre succese în explorarea Cosmosului au un caracter profund paşnic, cu adevărat umanitar" — a spus N. S Hruşciov.

După miting a urmat o mare demonstraţie. Moscoviţii şi-au manifestat dragostea şi admiraţia lor puternică pentru eroii Cosmosului, pentru Partidul Comunist.

Un grup de pionieri cu braţele încărcate cu flori au dus o pancartă pe care au scris:

„Ura, Nikolaev! Ura, Popovici! Vă vom urma".

„Slavă patriei comunismului! Slavă eroilor cosmonauţi!".

A XVII-a aniversare a R. D. Vietnam

Sărbătoarea poporului Vietnamez

La 2 septembrie, poporul vietnamez sărbătoreşte cea de a 17-a aniversare a proclamării independenţei R. D. Vietnam.

Scuturînd jugul colonial, dobindindu-şi libertatea şi independenţa naţională, poporul muncitor vietnamez a pornit cu hotărîre şi încredere la construirea vieţii noi. Curînd el a trebuit însă să-şi apere cu arma în mînă cuceririle revoluţionare, căci colonialiştii francezi, încurajaţi de imperialiştii americani au dezlănţuit un război crunt de cotropire a tinerei republici. Dar agresorii francezi au fost siliţi să dea înapoi şi astfel, prin acordurile de la Geneva din 1954, s-a pus capăt războiului. Îndată ce tunurile au încetat să mai bată, oamenii muncii, sub conducerea partidului celor ce muncesc din Vietnam şi cu sprijinul frăţesc al ţărilor lagărului socialist, au trecut la vindecarea rănilor pricinuite de război, la construirea unei noi vieţi. Astfel, au fost puse bazele industriei grele, iar prin reforma agrară, a fost desfiinţată clasa latifundiarilor, pămîntul fiind redat stăpînilor lui de drept — ţăranilor muncitori. Totodată, ca urmare a înfăptuirii sarcinilor revoluţiei culturale, în R. D. Vietnam a fost lichidată în linii esenţiale neştiinţa de carte şi s-au construit numeroase instituţii de învăţămînt, de artă şi cultură.

Cu totul alta e situaţia în Vietnamul de Sud, unde domneşte clica militaristă a lui Ngo Dinh Diem. Aci oamenii muncii trăiesc într-o cruntă mizerie şi sărăcie. Încălcînd acordurile de la Geneva, imperialiştii americani, care au luat de fapt locul colonialiştilor francezi, ajută prin toate mijloacele clica fascistă a lui Ngo Dinh Diem, menţinînd în această parte a lumii focarul unui nou război.

Credincioasă politicii sale, R. D. Vietnam luptă însă cu consecvenţă pentru pace, pentru a înfăptui năzuinţa fierbinte a întregului popor vietnamez: reunificarea paşnică a ţării pe baze democratice.

În fotografie: Un grup de pionieri din Hanoi, capitala R. D. Vietnam, în zilele vacanţei.

Duşmanii păcii şi libertăţii popoarelor

Imperialiştii americani sînt duşmanii păcii şi libertăţii popoarelor. N-a existat şi nu există pe glob încercare a unui popor de a scutura jugul asupririi coloniale sau al tiraniei claselor exploatatoare fără ca imperialiştii americani să nu intervină în sprijinul celor mai reacţionari şi înrăiţi exploatatori.

Dar tare mult le stă în gît imperialiştilor Cuba. Poporul cuban, care l-a izgonit pe exploatatori şi munceşte eroic să-şi construiască un viitor fericit este adesea ţinta atacurilor pirateresti ale S.U.A. După tot felul de provocări, în noaptea de 24 spre 25 august, nave militare au bombardat cartierele de coastă ale capitalei cubane. Clădiri au fost serios deteriorate, viaţa locatarilor lor a fost periclitată.

Acest atac mişelesc, laş, organizat de guvernul S.U.A. a indignat poporul Cubei libere, a indignat pe oamenii cinstiţi de pretutindeni.

Poporul cuban, gata oricînd să-şi apere cu arma în mînă libertatea cîştigată, va da riposta cuvenită oricărei încercări de a i se răpi dreptul la o viaţă liberă, fericită. Într-o declaraţie a guvernului cuban, semnată de Fidel Castro, se pe bună dreptate se spune: „...Declarăm preşedintelui Statelor Unite că poporul nostru a luat toate măsurile necesare pentru a se opune acestei amenințări.

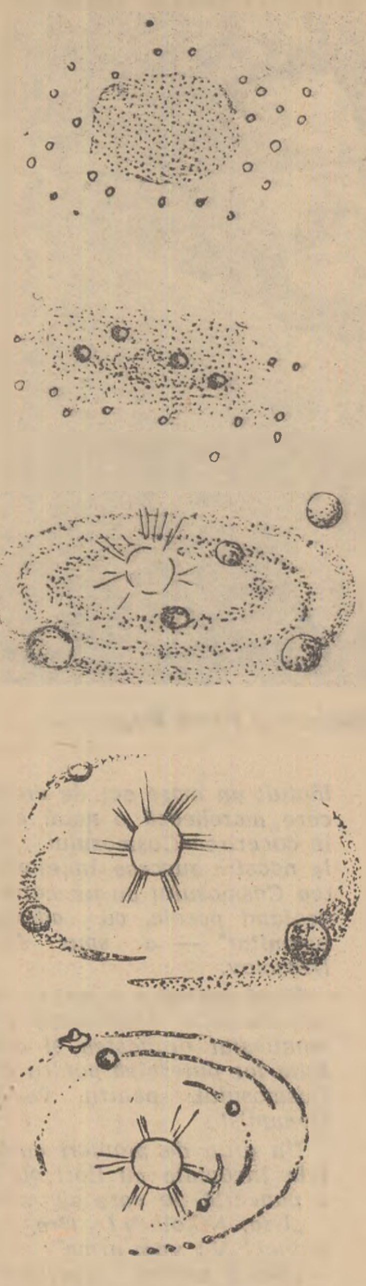
Revoluţia cubană pe care n-au frînt-o nici blocada economică, nici agresiunea indirectă organizată de pe teritoriul Statelor Unite, va putea respinge şi un atac direct.

Patria sau moartea!

Noi vom învinge!"

Oamenii cinstiţi de pe glob sînt alături de eroicul popor cuban.

Cum, cînd și din ce s-a format Pămîntul

Formarea Pămîntului după marele savant sovietic O. I. Schmidt.

Dacă am putea privi de undeva, din imensul spațiu cosmic, am putea vedea că printre miliardele de stele de pe cer se găsește și Pămîntul pe care locuim noi. Aceasta, pentru că și el este un corp ceresc ca și Soarele, Jupiter, Luna etc.

Încă de foarte mult timp, oamenii doreau să cunoască cum, cînd și din ce s-a format Pămîntul. Desigur că învățații din trecut și de astăzi au dat fel de fel de explicații în această privință, însă ele au diferit foarte mult de-a lungul vremurilor, acestea oglindind atît nivelul de dezvoltare al științelor, cît și poziția de clasă a acelora ce le concepeau.

În vechime, reprezentanții diferitelor culte religioase răspîndeau în rîndurile oamenilor unele concepții lipsite total de adevăr științific. Astfel, acestia învățau pe oameni să creadă că lumea — adică Pămîntul, Soarele, Luna, stelele, animalele, plantele etc. — a fost „creată" sau „făcută" din „nimic" de către o ființă supranaturală (un zeu). Asemenea concepții sînt răspîndite și astăzi în societatea capitalistă de către clasele exploatatoare cu scopul de a menține masele în întuneric și exploatare.

Aceste concepții antiștiințifice și mistice au fost combătute de către oamenii de știință progresiști, care au arătat că lumea nu a fost creată sau făcută din nimic de către o ființă supranaturală, deoarece în natură nu se poate ca din nimic să creezi ceva; materia din care se compune lumea este veșnică, ea nu poate fi nici creată și nici distrusă, ea este în continuă mișcare și transformare.

Primele concepții materialiste pentru explicarea originii lumii apar prin secolele VII-V î.e.n., la Thales, Democrit și Epicur. De acum încolo, putem spune că se intră într-o etapă nouă, cea de a doua, care se caracterizează prin apariția unor ipoteze științifice. De atunci și pînă în zilele noastre, învățații au stabilit că Pămîntul s-a format odată și în același timp cu toate planetele existente în jurul Soarelui dintr-o materie ce se găsea în spațiu. Părerile au fost diferite numai asupra felului acestei materii. Totuși, majoritatea oamenilor de știință susțineau că ea s-ar fi rupt din Soare. Cel care a clarificat originea acestei materii, și cum s-au format din ea toate planetele din jurul Soarelui, a fost savantul sovietic O. I. Schmidt, în anul 1951.

El își întemeiază explicația, privind formarea tuturor planetelor din jurul Soarelui, și deci și a Pămîntului, pe două mari și actuale descoperiri astronomice. Cu prilejul celei dintîi descoperiri s-a constatat că Galaxia noastră (familia mare de stele — cca 100 miliarde — din care face parte și Soarele) cuprinde, în spațiile dintre stele, o substanță difuză, constituită din pulberi (praf cosmic), gaze cosmice și corpuri solide mărunte (meteoriți). Toate acestea la un loc formează norii cosmici, care sînt concentrați mai mult în planul ecuatorial (de mijloc) al Galaxiei.

În cea de-a doua descoperire s-a constatat că și Galaxia noastră are o mișcare de rotație în jurul unui ax ce trece prin centrul său. Deci toate stelele care intră în compunerea Galaxiei se rotesc la fel ca planetele în jurul acesteia (Galaxiei) pe o orbită proprie.

O. I. Schmidt a ajuns la concluzia că Soarele, în mișcarea sa galactică, trecînd prin planul ecuatorial al Galaxiei, a întîlnit acolo acea concentrare mare de nori cosmici (praf, gaze, meteoriți). Cu acest prilej, Soarele a asimilat materia cosmică, încît masa sa s-a mărit treptat. Aceste corpuri asimilate și-au pierdut mișcarea lor proprie, altele însă, ceva mai mari, și-au continuat mișcarea, însă au intrat în cîmpul gravitațional al Soarelui și au fost antrenate în mișcarea de revoluție; acestea au format **planetele**, care trecînd prin norii cosmici au asimilat și ele din materia acestor nori, mărindu-și astfel masa. Astfel s-a format și planeta pe care locuim noi — Pămîntul.

O. I. Schmidt calculează și durata care ar fi fost necesară pentru ca Pămîntul să poată atinge dimensiunile de azi. Din calculele lui reiese că procesul de asimilare (captare) și de

Așa ar arăta Galaxia dacă am privi-o lateral.

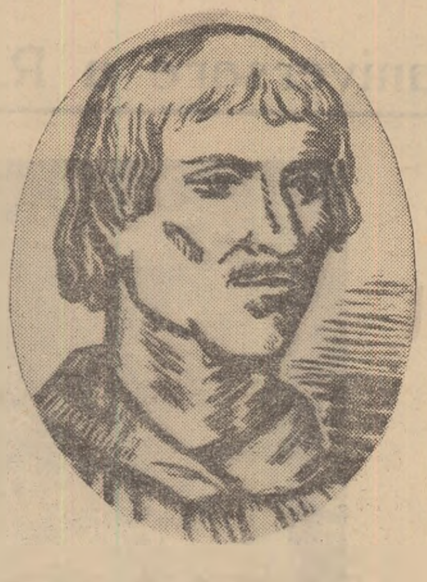
contopire a materiei obscure din Cosmos a durat circa 1,5 miliarde de ani și a avut loc aproximativ acum 7 miliarde de ani, deci aceasta ar fi și vîrsta Pămîntului, după calculele lui. În acest timp îndelungat, toată cantitatea de materie obscură ce fusese adunată în jurul Soarelui s-a epuizat, din ea nerămînînd în spațiul dintre planete, decît o cantitate mică, și mai ales sub formă de meteoriți. Aceștia și astăzi mai continuă să cadă pe Pămînt sau pe celelalte planete mari.

Din prelucrarea sumară a datelor culese cu ajutorul sputnicilor sovietici, s-a constatat că Pămîntul primește și azi, la fiecare 24 de ore, o cantitate de materie meteoritică variind între 3 000 și 24 000 de tone. Acest fapt este semnificativ și sprijină puternic ipoteza lui O. I. Schmidt.

C. NEDELCU

Giordano Bruno

„Pe mine mă puteți arde, dar adevărul spuselor mele nu-l puteți distruge. Secolele viitoare mă vor înțelege și mă vor prețui."

Viața lui Giordano Bruno, cel mai mare filozof al Renașterii și unul dintre cei mai vajnici potrivnici ai bisericii catolice este un simbol al căutării pasionate a adevărului, un simbol al setei de cunoaștere și al curajului gîndirii, care nu dă înapoi nici în fața torturii și a morții.

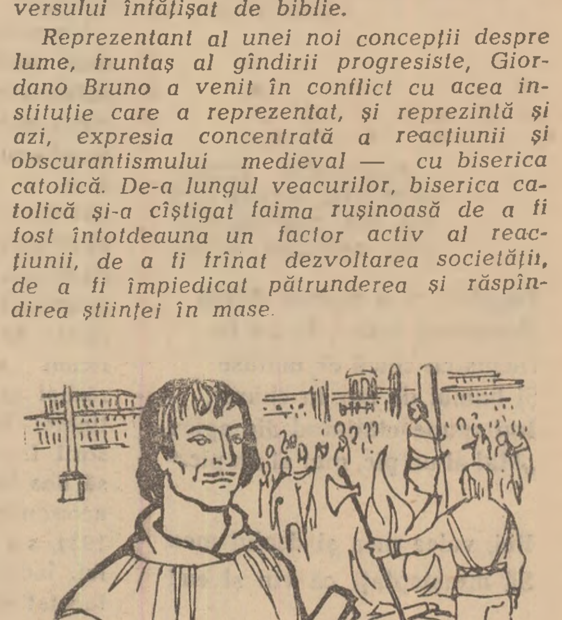
Născut în anul 1548 în orășelul Nola, lîngă Neapole, a intrat de tînăr călugăr la o mănăstire dominicană. Foarte curînd și-a dat însă seama că nu se poate împăca cu viziunea religioasă strîmtă și falsă asupra lumii. Studiind pe Erasmus, — învățat olandez, aprig satiric al clerului — și operele lui Nicolaus Cusanus, ale lui Bernandino Telesio, i se deschide orizontul spre problemele filozofiei naturii. Cunoașterea operelor lui Copernic au apoi un rol hotărîtor pentru dezvoltarea lui filozofică.

Ca urmare a spiritului critic și al preocupărilor științifice ale lui, Giordano Bruno a trezit neîncrederea și dușmănia bisericii catolice. Pentru a scăpa de urmăririle și persecuțiile bisericii, în anul 1576 Giordano Bruno părăsește mănăstirea dominicanilor din Neapole și apoi și Italia. In Elveția, Franța, Anglia și apoi Germania, el este permanent urmărit și persecutat de biserica catolică pentru opiniile lui. Peste tot Giordano Bruno a atacat curajos dogmele bisericii, manifestîndu-se prin scris și vorbire ca un adversar pasionat al bisericii. Prelegerile și lucrările lui s-au bucurat de un mare succes pretutindeni. Dar și în aceste țări, în Anglia și Germania, dușmănia bisericii protestante îl urmărește cu aceeași tenacitate ca și biserica catolică în Italia și Franța.

Invitat de un nobil italian să se întoarcă în patrie, Giordano Bruno pleacă la Veneția, unde un alt nobil italian îl denunță inchiziției. Timp de 8 ani Giordano Bruno a rezistat torturilor inchiziției refuzînd să-și renege convingerile. Condamnat la moarte și ars pe rug la 17 februarie 1600, Giordano Bruno a spus cu mîndrie călăilor săi: „Voi proclamați condamnarea mea cu mai multă spaimă decît o ascult eu".

In lucrările sale Giordano Bruno a susținut teoria lui Copernic, arătînd foloasele ei pentru progresul cunoașterii, a demascat lipsa de temei științific a vechilor teorii asupra universului, căutînd să dovedească imensitatea universului și pluralitatea lumilor, făcînd astfel să se năruie zidurile universului înfățișat de biblie.

Reprezentant al unei noi concepții despre lume, fruntaș al gîndirii progresiste, Giordano Bruno a venit în conflict cu acea instituție care a reprezentat, și reprezintă și azi, expresia concentrată a reacțiunii și obscurantismului medieval — cu biserica catolică. De-a lungul veacurilor, biserica catolică și-a cîștigat faima rușinoasă de a fi fost întotdeauna un factor activ al reacțiunii, de a fi frînat dezvoltarea societății, de a fi împiedicat pătrunderea și răspîndirea științei în mase.

Curiozități

Sub platan

În Tadjikistan cresc cîțiva copaci neobișnuiți ca mărime și ca vîrstă. Unul dintre aceștia, un platan, se află în orașul Komsomolbad, și are peste 200 de ani. Sub coroana sa, de peste 30 m.p., se află o ceainărie pentru 50 persoane.

Flori în grota de gheață

Unele plante au o temperatură mai ridicată decît a mediului înconjurător, cu cîteva grade. De exemplu, brîndușa degajă atîta căldură, încît prin „respirația" sa topește zăpada și-i croiește drum la suprafață. Dacă nu reușește să spargă acoperișul de zăpadă, înflorește liniștit în grota pe care și-o face în gheață.

Cu arcul după fluturi. .

În Australia și Noua Guinee trăiește un fluture uriaș, care are anvergura aripilor de circa 26 cm. Entomologii întîmpină mari greutăți la prinderea acestor fluturi, căci plasele obișnuite sînt inpracticabile. De aceea, ei pur și simplu vînează aceste exemplare de fluturi cu arma de vînătoare.

Acești fluturi care se numesc Titanoblasis, constituie o mîncare mult căutată de către papuașii locali. Ei îi vînează cu arcurile, avînd săgeți speciale.

Detaşamentul a pornit în joc de orientare. Unde s-o fi aflînd primul plic?

În PARCUL orașului

De dimineață, Lucica și Cornel Goldu de la Școala de 8 ani nr. 7 din Galați, au pornit-o spre Casa pionierilor. De aici, împreună cu aproape 200 de pionieri și școlari s-au îndreptat spre parcul mare al orașului. Pe drum, Lucica nu mai contenea cu întrebările: „Cum va fi jocul de orientare? Cu cîntece și poezii? Cu tot atîta veselie ca și în celelalte zile de tabără?“ „Ai să vezi, spuneau pionierii, ai răbdare“...

Primii au pornit pionierii de la Școala de 7 ani nr. 9 apoi, din jumătate în jumătate de oră, alte grupe de copii. Nu peste mult prin parc treceau în ordine grupuri, grupuri de pionieri. Jocul de orientare turistică începuse.

Iată, primul grup a străbătut cîțiva zeci de metri din traseu. S-au oprit. Unde o fi plicul? Cineva l-a găsit și citește întrebarea: „Ce condiții trebuie să îndeplinească pionierii pentru obținerea distincțiilor pionierești?“

...„Să obțină medii de cel puțin 7 la toate obiectele, să fie disciplinați, să cunoască cel puțin trei cîntece și trei poezii despre patrie, partid și pionierești...“ spuneau copiii și răspunsurile veneau exacte, fiind notate urgent pe o foaie. Dar mai trebuia recitată o poezie despre partid și abia apoi să pornească mai departe.

— Recit eu, se oferi cea mai mică din grup, Lucica:

„Cu ochii noștri limpezi...“

Mai departe, pe o alee ascunsă de copaci, s-a încins un joc romînesc, jocul „Hațegana.“ Parcă-i la o serbare pionierească, unii cîntă iar alții dansează cu foc. Apoi, cu toții intonează cîntecul „Cravata roșie“. După aceea, pornesc mai departe. Pe traseu, răspunzînd la întrebările din bilețele, au amintit despre locuri legate de lupta ilegală a partidului, a comuniștilor din oraș; despre perspectiva de viitor a orașului, cu tînărul cartier Țiglina, care se înalță în fiecare zi; despre întregul oraș care devine mai frumos, mai tînăr.

Într-adevăr, la jocul de orientare turistică pionierii au cîntat, au învățat lucruri noi, s-au jucat.

★

Şcoli care vă aşteaptă

● *În comuna Foltești, raionul Galați, s-a înălțat de curînd o școală nouă cu opt săli de clasă spațioase, un laborator, club cu bibliotecă, sală de recreație, cancelarie, cameră pentru pionieri, cabinet medical etc. Acum se fac ultimele pregătiri și în curînd glasurile vesele ale copiilor vor umple curtea noii școli.*

● *An de an, în orașul Constanța se înalță noi și moderne construcții destinate învățămîntului. Astfel, în cartierul „Elena Pavel“ și Tăbăcăriei se ridică două noi localuri de școli cu cîte opt săli de clasă, iar pentru școala medie din Mangalia se construiește un local nou cu 16 săli de clasă.*

Ce lucrări trebuie să facă micii naturalişti în luna septembrie pe loturile experimentale

Vom începe cu pepiniera de pomi. Aici se continuă cu verificarea prinderilor la altoire; se procură semințele de pomi și se face condiționarea lor; se face stratificarea în nisip a semințelor de simburoase (cais, piersic, corcoduș, migdal, cireș, vișin etc.) se afinează pămîntul prin prașile de cîte ori este nevoie; se întocmește planul de producție și planul de cheltuieli pentru anul următor.

În livada de pomi. Se continuă lucrările începute în luna august; se recoltează soiurile tomnatice de măr, păr, prun, piersic, se execută aratul, îngrășatul și săpatul în livezile unde s-au recoltat *fructele, se strîng și se depozitează proptelele*; se instalează pe tulpinile pomilor niște inele cleioase pentru distrugerea insectelor denumite cotari; se întocmește planul de muncă și necesarul de materiale pentru anul următor.

În plantațiile de vii se continuă operațiunea de recoltare a strugurilor cu coacere mijlocie.

În grădina de legume se recoltează ceapa de apă; se sortează arpagicul după uscare cu vînturătoarea cu site; se alege ceapa după uscare și se pune la păstrat; se recoltează fructele și se scoate sămînța din castraveți, dovlecei, pepeni; se aleg ardeii gogoșari, ardeii grași și vinetele pentru sămînță și se scoate sămînța; se recoltează prazul și tomatele verzi pentru murături; se însămînțează spanac și ridichi de lună în culturi de toamnă; se pregătesc localurile destinate păstrării legumelor peste iarnă — se repară, se curăță și se dezinfectează cu substanțe chimice.

În grădina de flori se continuă cu altoitul trandafirilor în ochi dormind început în luna august; se plantează la ghivece florile de seră; se continuă cu repicatul afară pe brazde a panselelor, părăluțelor și nu mă uita; se recoltează în continuare gladiolele din culturile de toamnă, tuberozele, gherghinele etc.; se continuă cu recoltarea și punerea la uscat a semințelor de ghețișoară, petunie, salvie, urzicuță, regina nopții etc.

Ing. I. ROVENȚA
Șeful Stațiunii micilor naturaliști,
Palatul pionierilor,
București

SPORT

Debut victorios

Cea mai tînără formație din campionatul categoriei A la fotbal, nou promovată, echipa Viitorul-București, a debutat duminică 19 august pe stadionul Republicii din Capitală cu un răsunător succes. Ea a întrecut cu categoricul scor 7—0 formația Minerul-Lupeni după un meci în care dinamismul și spectaculozitatea acțiunilor au ridicat deseori tribunele „în picioare“.

Tinerii jucători ai echipei Viitorul, foști componenți ai echipei de juniori a Republicii Populare Romîne care a cîștigat ultimul turneu U.E.F.A., s-au străduit să realizeze și au realizat un joc frumos, de un bun nivel tehnic, în care acțiunile rapide, pline de elan tineresc au alternat cu combinații subtile mult apreciate de publicul spectator. În cea de a doua etapă echipa Viitorul a reușit să obțină la Arad, în compania cunoscutei echipe U.T.A., un meritoriu rezultat de egalitate la capătul unui meci în care a avut în permanență inițiativa.

Felicitînd-o pentru această nouă performanță îi urăm echipei Viitorul noi și cît mai multe succese în actualul campionat.

M. POP

La Cluj: Cupa „Eliberării“ la fotbal-copii

Cu aproape o lună înaintea zilei de 23 August, Clubul sportiv „Rapid“-Cluj a luat inițiativa de a organiza o frumoasă competiție de fotbal-copii: Campionatul inter-străzi dotat cu Cupa „Eliberării“.

Pasionați ai sportului cu balonul, 520 copii s-au înscris să participe la interesanta competiție. Dintre ei s-au selecționat 22 de echipe — cu rezervele respective — care au fost împărțite în 5 serii.

Comisia de organizare a fost formată din vechi jucători de fotbal. Ei înșiși „bolnavi încă de «microbul» fotbalului“ — cum le place să glumească, — bătrînii au depus mult zel în organizarea echipelor, în recomandarea ca pe teren să domnească spiritul de echipă, sportivitatea, dorința de izbîndă de ambele părți. Toate acestea au imprimat meciurilor o notă cu mult superioară jocurilor amicale dintre copii. Dorința ca tocmai strada lor să fie cîștigătoare a Cupei și nu alta, i-a făcut pe copii să se antreneze temeinic, să elimine din comportamentul lor „excesele“ (loviri, strigăte pe teren, „ieșiri prea individuale“ etc.). Arbitrii, mulți dintre ei oficiali, ținînd cu atenție jocul în mînă, i-a determinat pe micii fotbaliști să joace curat și tehnic.

Dintre favoriții competiției, cităm:

● Echipa străzii Iris, a desfășurat jocuri frumoase, strîns legate, dominînd terenul adversarilor aproape în tot timpul și în toate meciurile susținute. Foarte buni jucători Simion Ciocan (portar) și Kiss Dionisie.

● Echipa străzii Bulgaria — joc dinamic, ambițios (fără a încălca regulile jocului); evidentă tot timpul speranța într-un loc cît mai bun.

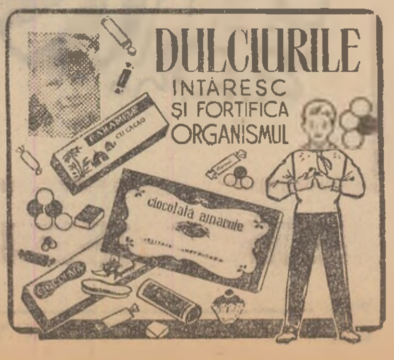
● Echipa Piața Mihai Viteazu — deși a jucat bine în multe meciuri și a avut resurse evidente de a ocupa un loc fruntaș, n-a reușit acest lucru. Portarul echipei Gall Vasile — foarte bun.

Iată primele trei clasate:

1. Echipa străzii (surpriza!!) Vassvary Páll — cîștigătoarea Cupei; 2. Echipa străzii Bulgaria; 3. Echipa străzii Iris.

ȘT. ZAIDES

Spartachiada Palatului pionierilor

Duminică dimineața parcul Palatului pionierilor din București a găzduit sute de copii din toate raioanele Capitalei veniți să participe la Spartachiada pionierilor, organizată aci cu prilejul încheierii activităților de vară de la palat. Cei mai buni pionieri sportivi s-au întrecut la atletism, natație, volei și fotbal.

Ora 9. Fluierul tovarășului profesor de sport a sunat prelung. Simultan au început întrecerile la atletism și volei.

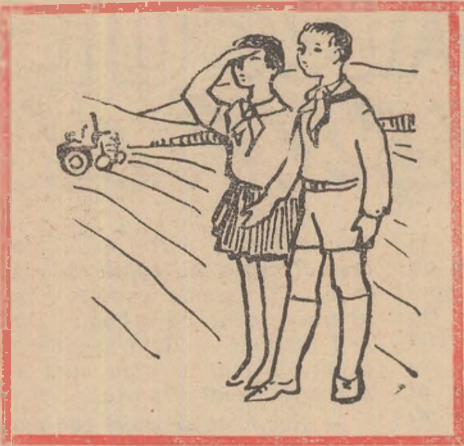
50 m plat. Rînd pe rînd iau startul mai întîi fetele apoi băieții. Secundele se scurg cu repeziciune. Pe primele locuri se clasează Ologeanu Ileana, Mincu Mihaela, Lupașcu Elena, Ruptureanu Mariana, Petreanu Marian și Țoancă Valentin. La săritura în lungime pionierul Țoancă Valentin a obținut cea mai bună performanță: 5,32 m.

La natație primele locuri au fost ocupate de Lincă Silvia, Berindei Dan, Constantinescu Luminița și Șerămăt Ion.

Seara, pionierii au încheiat activitatea zilei, în jurul focului de tabără unde au cîntat și au recitat poezii.

POEZII

ION BRAD

Două școli

Două școli avem în sat
Ca două mușcate-n glastră,
Una-i cu ferestre mari,
Alta-i colectiva noastră.

Pe cîmpia colii, albă,
Învățăm să scriem azi
Gînduri ce țîșnesc din carte
Ca lumina din Bicaz.

Mîine, colile cîmpiei
Le cutreierăm scriind
Noi recolte, mari belșuguri,
Numai aur și argint.

Locuri istorice

O școală-nconjurată de morminte,
Un munte alb de codri înnăscut —
Și Mureșul ce duce-n oglinda lui cuminte
Imagini răsturnate, inscripții neuitate:
„Erou necunoscut", „Necunoscut"..., „Necunoscut"...

Ca păsări mari de pradă, în soarele ce-asfinte
Veneau dușmanii-acestui pămînt, sub tălpi gemut.
Și-n încleștarea morții, cu frunțile-nainte
Ai noștri se-nchinară la dragostea ta, țară,
„Erou necunoscut", „Necunoscut"..., „Necunoscut"...

Aici s-a scris cu sînge istoria fierbinte,
Pe plaiurile-acestea ca-n pagini mari de lut,
În care literele-s oseminte,
Inscripțiile-s scrijelate cu vîrful baionetei toate:
„Erou necunoscut", „Necunoscut"..., „Necunoscut"...

V. PORUMBACU

Drumeție

Porniți, copii, căci harta
se-așterne la picioare,
departe-n Dorna Vatra,
ori pe nisip, la mare!

Ți-e dor de drumeție,
cravată purpurie!

Un deget, doar, s-arate
pe harta țării drumul,
și trenul nostru poate
să-și lase-n urmă fumul.

Ți-e dor de drumeție,
cravată purpurie!

Pe crestele de munte,
tovarăși buni cu dorul,
cu stelele pe frunte,
cu jnepenii, cu zborul,

ți-e dor de drumeție,
cravată purpurie!

Pe plaja care-așterne
nisipul său și valul,
doar undele-s eterne,
dar nou e litoralul.

Ți-e dor de drumeție,
cravată purpurie!

Porniți, copii, căci harta
se-așterne la picioare,
departe-n Dorna Vatra,
ori pe nisip, la mare!

MIHU DRAGOMIR

Un cîntec pe Marea Neagră

Schimbă-te, inimă, în pescăruș,
adu-mi aproape priveliștea zării,
zborul de fulger prefă-l în arcuș,
cîntă pe strunele-ntinse-ale mării.

Colo se vede Constanța sclipind,
marea zîmbește sub pulberea spumii;
colo e Ialta, cu malul de-argint,
dincolo rîde și Soci, și Suhumi.

Varna azvîrle în val trandafiri,
cerul albastru se leagănă-n ape,
o, pretutindeni e pace-n priviri,
soarele-adoarme pe plaja, aproape.

Valul aleargă încet, prea încet,
dorul — nici vîntul nu poate să-l poarte!
Vreau într-un cîntec s-adun, ca-n buchet,
țărmul de-acasă cu cel de departe...

Schimbă-te inimă, în pescăruș,
sus, lîngă bolta, înscrie-ți solia,
zborul de fulger prefă-l în arcuș,
cîntă, de-a pururi prietenia!

POEZII

Vă prezentăm o nouă carte

De ce și-a denumit autorul noua sa carte „File de cronică" veți înțelege ușor cînd o veți citi pagină cu pagină. Poetul cîntă în versuri emoționante episoade din lupta măreață a partidului de la înființarea sa și pînă în zilele luminoase de azi ale socialismului biruitor. Poezia „Tabloul lui Miklossy" slăvește luptele glorioase ale ceferiștilor din februarie 1933. „Foița de țigară", „Doftana", „Lacătul", „Moment la Băneasa" sînt poezii pe care le veți învăța fără îndoială și le veți recita cu dragoste la adunările pionierești închinate luptei partidului. O mare parte din poeziile volumului sînt inspirate din viața minunată pe care o trăiesc azi copiii patriei alături de părinții lor. De aceea, versurile entuziaste și pline de căldură ale poetului se contopesc cu gîndurile noastre de dragoste și recunoștință pentru partid. Cititorii se vor recunoaște în purtătorii steluțelor roșii, în locatarii blocurilor muncitorești, în călătorii de pe marea Bicaz și își vor închipui firesc că ei înșiși au zămislit versurile:

„Eu, ca pionier, le mulțumesc
Țării noastre noi și-nfloritoare,
Și partidului muncitoresc,
Și întregii clase muncitoare".

C. N.

La focul de tabără

O șosea de țară (26 vert.) ne poartă, printre **dealuri și adîncituri roase de ape** (20 vert.) către luminișul unde se află instalată **reședința de vară** (1 vert.) a pionierilor din **instituțiile de învățămînt** (52 oriz.) și din **centrele populate** (16 oriz.) ale regiunii.

Iată-ne ajunși... Ne întîmpină **voia bună** (31 oriz.) care însoțește programul distractiv (33 oriz.) al după-amiezii.

Vizităm corturile, cantina, o bibliotecă cu **volume** (8 vert.) și asistăm la instalarea unui **ansamblu de conducte, folosit pentru recepții** (46 oriz.) de către tinerii radioamatori care vor să păstreze și în timpul vacanței legăturile prin **„văzduh"** (50 oriz.) cu prietenii lor din alte părți.

Viața în tabără este excelent organizată și din discuțiile cu tinerii noștri prieteni, aflăm că se simt aici ca în **sînul familiei** (44 oriz.) O pionieră de serviciu — **Adriana** (9 vert. dimin.) ne invită pentru seară la **programul artistic** (32 vert. pl.), pe care îl vor prezenta la focul de tabără. Prezentatorul programului anunță: **în acest moment** (35 oriz.) începe programul artistic. Ascultați cîntecul „Mulțumim din inimă partidului", aparținînd unui cunoscut compozitor de muzică ușoară și cîntece de masă (42 oriz.). A urmat apoi poemul „Partidului" de **unul din cei mai reprezentativi poeți ai literaturii noastre noi** (14 oriz.), recitat cu multă însuflețire de un micuț purtător al cravatei roșii și poezia „Cîntec pentru patrie" a unei **poete îndrăgită de copii** (38 oriz.). Am urmărit în continuare sceneta „Spre stele" de Petre Luscalov și am aplaudat pe **interpreta rolului președintei unității de pionieri de la Școala nr. 2** (11 oriz.) după care am ascultat o **melodie** (36 vert.) interpretată la muzicuțe de o formație a taberei. Un școlar micuț a spus cîteva ghicitori, din care am reținut trei și pentru dumneavoastră: „**copac mare, frunze multe are, albe de-o parte, negre de altă parte**" (49 vert.), „**mic la vedere, mare la încăpere**" (25 vert.), „**cu cozoroc la căciulă, cu foarfeci la mînă, cu mustățile ca hățurile, și din coadă: lip-lip-lip**" (27 oriz.). Cu un fragment din piesa „Mărturisirea" de Virgil Stoenescu ai cărei **eroi principali** (13 oriz. și 40 vert.), au fost interpretați cu multă naturalețe de doi pionieri talentați, s-a încheiat prima parte a programului.

Partea a II-a a programului s-a deschis cu cîntecul de tabără „Cei mai veseli pionieri", aparținînd unui **tînăr compozitor** (5 oriz.) și cîntecul „Pui de fag și de stejar" de o **cunoscută compozitoare** (33 oriz.), după care a urmat un punct de program intitulat „ghicitori literare". S-au recitat poezii, urmînd ca cei prezenți să indice autorii versurilor recitate. Pionierii prezenți au indicat **poeții** cărora le aparțin poeziile: „Cîntec de pionier" (23 vert.), „Micul turist" (48 oriz.) și „Partidului slavă" (51 oriz.), ultima fiind și textul unui cîntec de masă.

A fost prezentată apoi o interesantă **problemă de enigmistică** (22 oriz.), s-au cîntat bucăți de muzică populară romînească și sovietică la acordeon și au fost prezentate cîteva momente satirice, vizînd pe cei cîțiva elevi mai puțin atenți față de îndatoririle vieții în tabără.

În încheiere, a fost interpretată sceneta „O descoperire importantă" de Virgil Stoenescu, asistența trăind cu emoție alături de cei doi pionieri (2 și 4 vert.), peripețiile acestora.

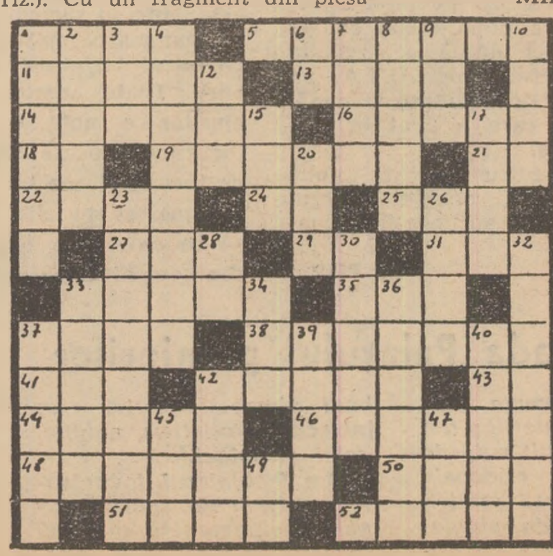
A fost o seară de neuitat.

La înapoiere, am rugat pe tovarășii mei de drum să m-ajute la definirea cuvintelor care au rămas în afara programului de la focul de tabără, pentru ca voi, dragi pionieri, care dezlegați acest careu, să-l puteți termina.

ORIZONTAL: 18. Osie; 19. Glorificat; 21. Început de cîntec; 24. La revedere; 25. Diminutiv feminin; 29. Insula în care a fost închis Monte Cristo; 37. Țărmul mării în limbajul pescarilor din deltă; 41. Oraș în India; 43. Fluviu în U.R.S.S. VERTICAL: 3. Fluviul legendelor Nibelungilor; 6. Aviator (abrev.); 7. Ghețar; 10. Bun la motoare și salată; 12. Sat căzăcesc; 17. Ciulin; 28. Întrebare; 30. Pasăre de vînat din poveștile lui Alexandru Odobescu; 34. Localitate în Peru; 37. Vrejuri; 42. Cetate turcească; 47. Aceasta în limba rusă; 49. Liniște!

MIHAI PĂTRAȘCU

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii